

Робочий переклад. Не є офіційним документом.

РЕГЛАМЕНТ (ЄС) 2021/267 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

від 16 лютого 2021 року

що встановлює конкретні та тимчасові заходи з огляду на продовження кризи COVID-19 щодо поновлення або продовження певних сертифікатів, ліцензій та дозволів, відстрочення певних періодичних перевірок та періодичного навчання в певних сферах транспортного законодавства та продовження певних періодів, зазначених в Регламенті (ЄС) 2020/698

(Текст стосується ЄЕС)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 91 і 100(2),

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акту, національним парламентам,

Беручи до уваги висновки Європейського економічного та соціального комітету ⁽¹⁾,

Після консультацій з Комітетом регіонів,

Діючи відповідно до звичайної законодавчої процедури ⁽²⁾,

Оскільки:

- (1) Тривалість пандемії COVID-19 і пов'язана з нею криза охорони здоров'я є безпрецедентним викликом для держав-членів і лягає важким тягарем на національні органи влади, громадян Союзу та суб'єктів господарювання, зокрема транспортних операторів. Криза громадського здоров'я створила надзвичайні обставини, які впливають на нормальну діяльність компетентних органів у державах-членах, а також на роботу транспортних підприємств щодо адміністративних формальностей, які необхідно виконати в різних транспортних секторах, і це не могло бути обґрунтовано передбачуваних на момент прийняття відповідних заходів. Ці надзвичайні обставини мають значний вплив на різні сфери, охоплені транспортним законодавством Союзу.
- (2) Зокрема, транспортні оператори та інші зацікавлені особи можуть бути не в змозі завершити необхідні формальності чи процедури для дотримання певних положень законодавства Союзу щодо поновлення чи продовження сертифікатів, ліцензій та дозволів або для виконання інших необхідних кроків підтримувати їх дійсність. З тих самих причин компетентні органи держав-членів можуть бути не в змозі виконати зобов'язання, встановлені законодавством Союзу, та забезпечити розгляд відповідних запитів, поданих транспортними операторами, до закінчення відповідних термінів.

- (3) Регламент (ЄС) 2020/698 Європейського Парламенту та Ради ^(3) встановлює спеціальні та тимчасові заходи щодо поновлення та продовження терміну дії певних сертифікатів, ліцензій та дозволів, а також відстрочення певних періодичних перевірок та періодичних навчання, яке відповідно до правових актів Союзу, згаданих у цьому Регламенті, мало відбутися в період з 1 березня 2020 року або, у деяких випадках, з 1 лютого 2020 року до 31 серпня 2020 року. Відповідно до цього Регламенту ці сертифікати, ліцензії і дозволи, а також певні періодичні перевірки та періодичне навчання були поновлені, продовжені або відкладені, залежно від обставин, на шість місяців або, у деяких випадках, на сім місяців.
- (4) Деякі держави-члени, які до 1 серпня 2020 року вважали, що поновлення певних сертифікатів, ліцензій і дозволів, а також проходження певних періодичних перевірок або періодичного навчання, ймовірно, залишатимуться нездійсненими після 31 серпня 2020 року через заходи, які вони вжили для запобігання або стримування поширення COVID-19, надіслав до Комісії обґрунтовані запити на отримання дозволу на застосування подальших індивідуальних подовжень. Комісія прийняла шість рішень, які дозволяли таке розширення ^(4).
- (5) Незважаючи на певні покращення кризи, пов'язаної з пандемією COVID-19 протягом літа 2020 року, тривалість і, у деяких випадках, загострення наслідків цієї кризи протягом третього кварталу 2020 року змусили держави-члени підтримувати та, в окремих випадках, посилити заходи щодо запобігання поширенню COVID-19. Наслідком цих заходів є те, що транспортні оператори та інші зацікавлені особи можуть бути не в змозі завершити необхідні формальності або процедури для дотримання певних положень законодавства Союзу, що стосуються поновлення або продовження сертифікатів, ліцензій і дозволів або завершення періодичних перевірок або періодичного навчання, або для виконання інших кроків, необхідних для підтримки їх дійсності, як це було навесні 2020 року. З тих же причин,
- (6) Тому необхідно вжити заходів для подолання цих проблем і забезпечення правової визначеності та належного функціонування відповідних правових актів. Слід передбачити адаптацію з цією метою, зокрема щодо певних часових обмежень, з можливістю для Комісії дозволити продовження на основі запиту, поданого будь-якою державою-членом.
- (7) Директива 2003/59/ЄС Європейського Парламенту та Ради ^(5) встановлює правила первинної кваліфікації та періодичної підготовки водіїв певних транспортних засобів для перевезення вантажів або пасажирів. Ці водії повинні мати сертифікат про професійну компетентність («СПК») і повинні підтвердити, що вони завершили періодичне навчання, маючи посвідчення водія або кваліфікаційну картку водія, в якій зареєстровано періодичне навчання. У зв'язку з труднощами для власника СПК у проходженні періодичної підготовки та поновленні СПК, що засвідчує проходження такої періодичної підготовки внаслідок надзвичайних обставин, спричинених продовженням кризи COVID-19 після 31 серпня 2020 року, це необхідно продовжити термін дії цього СПК на 10 місяців з дати закінчення його дії, щоб забезпечити безперервність автомобільного транспорту.
- (8) Директива 2006/126/ЄС Європейського Парламенту та Ради ^(6) встановлює правила отримання водійських прав. Він передбачає взаємне визнання посвідчень водія, виданих державами-членами на основі зразка посвідчення водія Союзу, і встановлює низку мінімальних вимог до цих посвідчень. Зокрема, водії транспортних засобів повинні мати дійсне водійське посвідчення, яке після закінчення терміну адміністративної дії підлягає продовженню або, в деяких випадках, обміну. Через труднощі з відновленням водійських прав через надзвичайні обставини, викликані продовженням кризи COVID-19 після 31

серпня 2020 року, необхідно продовжити термін дії деяких водійських посвідчень на 10 місяців з дати їх видачі. закінчення терміну дії, щоб забезпечити безперервність мобільності автомобільним транспортом.

(9) Регламент (ЄС) № 165/2014 Європейського Парламенту та Ради ⁽⁷⁾ встановлює правила щодо тахографів у автомобільному транспорті. Дотримання правил щодо часу керування, робочого часу та періодів відпочинку, як викладено в Регламенті (ЄС) № 561/2006 Європейського Парламенту та Ради ⁽⁸⁾ та Директиві 2002/15/ Європейського Парламенту та Ради ⁽⁹⁾, має важливе значення для забезпечення чесної конкуренції та безпеки дорожнього руху. У зв'язку з необхідністю забезпечення безперервності надання послуг автомобільного транспорту, незважаючи на труднощі у проведенні регулярних перевірок тахографів внаслідок надзвичайних обставин, спричинених продовженням кризи COVID-19, перевірки, зазначені у статті 23(1)) Регламенту (ЄС) № 165/2014, які мали бути здійснені між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, тепер мають бути здійснені не пізніше ніж через 10 місяців після дати, на яку вони мали бути здійснені відповідно до цієї статті. З тієї ж причини, труднощі з оновленням і заміною карток водія внаслідок надзвичайних обставин, спричинених продовженням кризи COVID-19, виправдовують надання компетентним органам держав-членів додаткового часу для цих цілей. У таких випадках водіїв слід поставити в положення та зобов'язати вдатися до реальних альтернатив для запису необхідної інформації, пов'язаної з часом керування, робочим часом і періодами відпочинку, доки вони не отримають нову картку.

(10) Директива 2014/45/ЄС Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁰⁾ встановлює правила проведення періодичних технічних оглядів транспортних засобів та причепів до них. Періодичні перевірки придатності до експлуатації є комплексним завданням, покликаним забезпечити утримання транспортних засобів у безпечному та екологічно прийнятному стані під час їх використання. Через труднощі з проведенням періодичних перевірок на придатність до експлуатації внаслідок надзвичайних обставин, спричинених продовженням кризи COVID-19 після 31 серпня 2020 року, періодичні перевірки на придатність до експлуатації повинні були проводитися з 1 вересня 2020 року до 30 червня 2021 року. тепер має бути виконано пізніше, але не пізніше ніж через 10 місяців після початкового терміну, і відповідні сертифікати повинні залишатися дійсними до цієї пізньої дати.

(11) Регламент (ЄС) № 1071/2009 Європейського Парламенту та Ради ⁽¹¹⁾ встановлює загальні правила щодо умов, яких необхідно дотримуватися, щоб зайнятися діяльністю оператора автомобільних перевезень. Тривалість пандемії COVID-19 і пов'язана з нею криза охорони здоров'я після 31 серпня 2020 року призвели до того, що деякі транспортні підприємства більше не задовольняють вимогам щодо транспортного засобу або транспортних засобів, які мають бути в їхньому розпорядженні та використовуватися ними. Ці обставини також мають серйозні наслідки для фінансової ситуації в секторі, і деякі транспортні підприємства більше не відповідають вимогам щодо фінансового стану. Враховуючи зниження рівня активності внаслідок кризи громадського здоров'я, очікується, що суб'єктам господарювання знадобиться більше часу, ніж зазвичай, щоб продемонструвати, що вимоги щодо транспортного засобу або транспортних засобів, які мають залишатися в їхньому розпорядженні та використовуватися ними, або вимога щодо фінансового стану знову задовольняються на постійній основі. Тому доцільно збільшити максимальні часові обмеження, встановлені для цих цілей у статті 13(1), пунктах (b) і (c), Регламенту (ЄС) № 1071/2009 з 6 до 12 місяців, щодо оцінки вимог щодо транспортного

засобу або транспортних засобів, які повинні залишатися в їх розпорядженні та використовуватися відповідними автотранспортними підприємствами, як зазначено в пунктах (b) і (c) статті 5 цього Регламенту, а також вимог щодо фінансового стану цих підприємств,

- (12) Регламенти (ЄС) № 1072/2009 ⁽¹²⁾ та (ЄС) № 1073/2009 ⁽¹³⁾ Європейського парламенту та Ради встановлюють загальні правила доступу до ринку міжнародних автомобільних перевезень вантажів та доступу до міжнародного ринку туристичних та автобусних послуг відповідно. Міжнародні перевезення вантажів автомобільним транспортом і міжнародні перевезення пасажирів міжміським автобусним транспортом залежать, зокрема, від наявності ліцензії Співтовариства, а у випадку водіїв, які є громадянами третіх країн і здійснюють вантажні перевезення - на атестацію водія. Надання регулярних автобусних перевезень також залежить від дозволу. Ці ліцензії, атестації та дозволи можуть бути продовжені після перевірки дотримання відповідних умов.
- (13) Директива (ЄС) 2016/798 Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁴⁾ встановлює правила безпеки на залізниці. Враховуючи заходи обмеження в поєднанні з додатковим робочим навантаженням, пов'язаним із стримуванням пандемії COVID-19, яка тривала після 31 серпня 2020 року, національні органи влади, залізничні підприємства та менеджери інфраструктури стикаються з труднощами у зв'язку з оновленням єдиних сертифікатів безпеки та, з огляду на майбутнього закінчення терміну дії існуючих дозволів на безпеку з видачею таких дозволів на наступний період, відповідно до статей 10 і 12 цієї Директиви. Таким чином, строк для поновлення єдиних сертифікатів безпеки слід продовжити на 10 місяців, а відповідні існуючі єдині сертифікати безпеки повинні залишатися дійсними відповідно. Подібним чином термін дії таких дозволів безпеки має бути продовжений на 10 місяців з дати їх закінчення.
- (14) Відповідно до частини 2 статті 33 Директиви (ЄС) 2016/798 деякі держави-члени продовжили період транспонування цієї Директиви до 16 червня 2020 року. Директива (ЄС) 2020/700 Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁵⁾ внесення змін до Директиви (ЄС) 2016/798 надає можливість цим державам-членам додатково продовжити період транспонування до 31 жовтня 2020 року. Вимоги Директиви 2004/49/ЄС Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁶⁾ таким чином залишався застосовним у цих державах-членах до 31 жовтня 2020 року, і відповідні держави-члени мали право видавати сертифікати безпеки та дозволи на безпеку відповідно до Директиви 2004/49/ЄС. Сертифікати безпеки, видані відповідно до Директиви 2004/49/ЄС, залишаються дійсними до дати закінчення терміну їх дії відповідно до Директиви (ЄС) 2016/798. Таким чином, також необхідно передбачити продовження строків для поновлення сертифікатів безпеки та дозволів безпеки, виданих відповідно до статей 10 і 11 Директиви 2004/49/ЄС, і уточнити, що відповідні сертифікати безпеки та дозволи безпеки залишаються дійсними відповідно .
- (15) Директива 2007/59/ЄС Європейського Парламенту та Ради ⁽¹⁷⁾ встановлює правила щодо сертифікації машиністів, які керують локомотивами та поїздами на залізничній мережі в Союзі. Стаття 14(5) та стаття 16 цієї Директиви передбачають, що термін дії посвідчень машиністів обмежений 10 роками та підлягає періодичній перевірці. Через труднощі з продовженням ліцензій внаслідок надзвичайних обставин, викликаних продовженням кризи COVID-19 після 31 серпня 2020 року, термін дії ліцензій, термін дії яких закінчується з 1 вересня 2020 року до 30 червня 2021 року, має бути продовжено на період 10 місяців з дати їх закінчення. Так само машиністам слід надати додатковий період у 10 місяців для проходження періодичних перевірок.

- (16) Директива 2012/34/ЄС Європейського Парламенту та Ради (¹⁸) створює єдиний європейський залізничний простір. Згідно зі статтею 23(2) цієї Директиви органи ліцензування можуть проводити регулярний перегляд з метою перевірки того, що залізничне підприємство продовжує виконувати зобов'язання, викладені в Розділі III цієї Директиви, які стосуються його ліцензії. Згідно зі статтею 24(3) цієї Директиви органи ліцензування можуть призупинити або відкликати ліцензію на підставі невідповідності вимоги щодо фінансової придатності та можуть надати тимчасову ліцензію до реорганізації залізничного підприємства, за умови, що безпека не буде під загрозою. Через надзвичайні обставини, спричинені продовженням кризи COVID-19 після 31 серпня 2020 р., органи ліцензування мають серйозні труднощі з проведенням регулярних перевірок щодо існуючих ліцензій та прийняттям відповідних рішень щодо видачі нових ліцензій після закінчення терміну дії тимчасової ліцензії. Таким чином, терміни для виконання регулярних перевірок, які, відповідно до цієї Директиви, закінчуються між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, мають бути продовжені на 10 місяців. Так само термін дії тимчасових ліцензій, термін дії яких закінчується з 1 вересня 2020 року до 30 червня 2021 року, має бути продовжено на 10 місяців.
- (17) Стаття 25(2) Директиви 2012/34/ЄС вимагає від органів ліцензування приймати рішення щодо заявок на отримання ліцензій протягом трьох місяців після подання всієї відповідної інформації, зокрема відомостей, зазначених у Додатку III до цієї Директиви. Через труднощі з прийняттям відповідних рішень внаслідок надзвичайних обставин, спричинених продовженням кризи COVID-19 після 31 серпня 2020 року, необхідно продовжити цей термін на сім місяців.
- (18) Залізничні підприємства, які були фінансово стабільними до спалаху COVID-19, стикаються з проблемами ліквідності, які можуть призвести до призупинення або відкликання їх ліцензії або її заміни на тимчасову ліцензію без структурної економічної потреби в цьому. Надання тимчасової ліцензії згідно зі статтею 24(3) Директиви 2012/34/ЄС може надіслати негативний сигнал ринку щодо здатності залізничних компаній виживати, що, у свою чергу, погіршить їхні фінансові проблеми, інакше тимчасові. На додаток до Регламенту (ЄС) 2020/698 та враховуючи продовження кризи COVID-19 після 31 серпня 2020 року, слід передбачити, що якщо ліцензійний орган на основі перевірки, проведеної в період між 1 вересня 2020 року, та 30 червня 2021 р. визнає, що залізничне підприємство більше не може відповідати вимогам щодо фінансової спроможності, воно повинно мати можливість прийняти рішення до 30 червня 2021 року не призупиняти або відкликати ліцензію відповідного залізничного підприємства, за умови, що безпеці це не загрожує та за умови що існує реалістична перспектива задовільної фінансової реконструкції залізничного підприємства протягом наступних семи місяців. Після 30 червня 2021 року залізничне підприємство повинно підпадати під дію загальних правил, викладених у статті 24(1) Директиви 2012/34/ЄС. за умови, що безпеці нічого не загрожує, і за умови, що існує реалістична перспектива задовільного фінансового відновлення залізничного підприємства протягом наступних семи місяців. Після 30 червня 2021 року залізничне підприємство повинно підпадати під дію загальних правил, викладених у статті 24(1) Директиви 2012/34/ЄС. за умови, що безпеці нічого не загрожує, і за умови, що існує реалістична перспектива задовільного фінансового відновлення залізничного підприємства протягом наступних семи місяців. Після 30 червня 2021 року залізничне підприємство повинно підпадати під дію загальних правил, викладених у статті 24(1) Директиви 2012/34/ЄС.

- (19) Директива Ради 96/50/ЄС (¹⁹) встановлює умови для отримання свідоцтв судноводія для перевезення вантажів і пасажирів внутрішніми водними шляхами в Союзі. По досягненні 65 років власники посвідчення судноводія зобов'язані проходити періодичні медичні огляди. З огляду на заходи, вжиті у зв'язку з продовженням кризи COVID-19 після 31 серпня 2020 року, і, зокрема, обмежений доступ до медичних послуг для медичних оглядів, власники свідоцтв судноводіїв можуть не мати змоги пройти необхідні медичні огляди. протягом періоду, який стосується цих заходів. Таким чином, у випадках, коли термін для проходження медичного огляду в іншому випадку закінчився або закінчився б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, цей термін має бути продовжено на 10 місяців у кожному з відповідних випадків.
- (20) Директива (ЄС) 2016/1629 Європейського Парламенту та Ради (²⁰) встановлює технічні вимоги до суден внутрішнього плавання. Стаття 10 цієї Директиви передбачає обмеження терміну дії свідоцтв Союзу про право плавання внутрішніми водними шляхами. Крім того, стаття 28 Директиви (ЄС) 2016/1629 передбачає, що документи, які підпадають під дію цієї Директиви, видані компетентними органами держав-членів до 6 жовтня 2018 року відповідно до Директиви, яка раніше була застосована, а саме Директиви 2006/87 /ЄК Європейського Парламенту та Ради (²¹), залишаються дійсними до закінчення терміну їх дії. Заходи, вжиті з огляду на продовження кризи COVID-19 після 31 серпня 2020 року, можуть зробити непрактичним, а іноді й неможливим проведення компетентними органами технічних перевірок з метою продовження терміну дії відповідних сертифікатів або, у випадку документів, зазначених у статті 28 Директиви (ЄС) 2016/1629, для їх заміни. Таким чином, для того, щоб дозволити продовження експлуатації відповідних суден внутрішнього плавання, доцільно продовжити на 10 місяців термін дії сертифікатів та документів Союзу про придатність до плавання внутрішніми водними шляхами, які підпадають під сферу дії статті 28 Директиви (ЄС) 2016/ 1629, термін дії якого в іншому випадку закінчився або закінчився б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року.
- (21) Регламент (ЄС) № 725/2004 Європейського Парламенту та Ради (²²) встановлює правила щодо підвищення безпеки суден і портових засобів. Директива 2005/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради (²³) встановлює заходи для посилення безпеки порту в умовах загрози інцидентів безпеки. Це також гарантує, що заходи безпеки, вжиті відповідно до Регламенту (ЄС) № 725/2004, сприяють підвищенню безпеки порту. Тривалість кризи COVID-19 після 31 серпня 2020 року ускладнює органам влади держав-членів проведення інспекцій та обстежень безпеки на морі з метою поновлення певних документів у сфері безпеки на морі. Таким чином, необхідно продовжити часові обмеження для перегляду оцінок безпеки та планів безпеки, які вимагаються цими правовими актами Союзу, на розумний проміжок часу, щоб дати можливість державам-членам і судноплавній галузі застосувати гнучкий і прагматичний підхід і зберегти незамінні ланцюжки поставок відкриті без шкоди для безпеки.
- (22) Якщо держава-член вважає, що застосування правил, від яких цей Регламент відступає, пов'язаних, серед іншого, з відновленням або продовженням сертифікатів, ліцензій та дозволів, ймовірно, залишатиметься нездійсненим після дат, зазначених у цьому Регламенті, через заходи, які вона вжила для запобігання або стримування розповсюдження COVID-19, Комісія повинна, за запитом цієї держави-члена до 31 травня 2021 року, отримати дозвіл дозволити відповідній державі-члену додатково продовжити періоди, зазначені в цьому Регламенті, залежно від обставин, за умови, що таке

розширення не призводить до непропорційного ризику, зокрема, з точки зору безпеки транспортування. Щоб забезпечити як правову певність, так і безпеку транспортування,

- (23) Криза COVID-19 вплинула на весь Союз, але не в однаковій мірі. Країни-члени постраждали різною мірою та в різний час. Враховуючи те, що відступи від правил, які зазвичай застосовуються, повинні бути обмежені необхідним, він повинен, щодо Директиви 2003/59/ЄС, Директиви 2006/126/ЄС, Регламенту (ЄС) № 165/2014, Директиви 2014/45/ЄС, Регламент (ЄС) № 1072/2009, Регламент (ЄС) № 1073/2009, Директива (ЄС) 2016/798, Директива 2004/49/ЄС, Директива 2007/59/ЄС, Директива 2012/34/ЄС, Директива 96/50/ЄС, Директива (ЄС) 2016/1629, Регламент (ЄС) № 725/2004 і Директива 2005/65/ЄС, дозволять державам-членам продовжувати застосовувати ці правові акти без застосування відступів передбачені цим Регламентом, якщо застосування цих правових актів залишалось практичним. Те ж саме має застосовуватися, якщо держава-член зіткнулася з такими труднощами, але прийняла відповідні національні заходи для їх пом'якшення. Держави-члени, які вирішують скористатися такою можливістю, не повинні, однак, перешкоджати будь-якому суб'єкту господарювання чи фізичній особі покладатися на відступи, передбачені цим Регламентом, які застосовуються в іншій державі-члені, і повинні, зокрема, визнавати будь-який сертифікат, ліцензію та дозвіл строк дії якого продовжено цим Положенням. З метою забезпечення правової визначеності відповідна держава-член повинна повідомити Комісію про своє рішення не застосовувати відступи, передбачені цим Регламентом, на її території до того, як він стане повністю застосовним 6 березня 2021 року.
- (24) Цей Регламент не повинен впливати на права, надані рішеннями Комісії, прийнятими відповідно до Регламенту (ЄС) 2020/698, які дозволяють державам-членам продовжувати певні періоди, зазначені в цьому Регламенті, що призвело до продовжень, що виходять за рамки, передбачені цим Регламентом. .
- (25) Держави-члени повинні докладати зусиль для швидкого відновлення або продовження сертифікатів, ліцензій та дозволів, термін дії яких не було продовжено відповідно до цього Регламенту.
- (26) Перехідний період, встановлений в Угоді про вихід Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії з Європейського Союзу та Європейського співтовариства з атомної енергії (24), закінчився 31 грудня 2020 року, тому жодне з положень цього [Регламенту](#) не застосовується до Сполученого Королівства, навіть якщо вони стосуються періодів до цієї дати.
- (27) Оскільки цілі цього Регламенту, а саме продовження часових обмежень, встановлених законодавством Союзу, для поновлення та продовження терміну дії певних сертифікатів, ліцензій і дозволів, а також відкладення певних періодичних перевірок і періодичного навчання у відповідь на надзвичайні обставини, спричинена продовженням кризи COVID-19 після 31 серпня 2020 року в сферах автомобільного, залізничного та внутрішнього водного транспорту та морської безпеки, не може бути достатньою мірою досягнута державами-членами, але може, скоріше, через масштаб і наслідки запропонованих дій, які краще досягти на рівні Союзу, Союз може прийняти заходи відповідно до принципу субсидіарності, викладеного в статті 5 Договору про Європейський Союз (TEU). Відповідно до принципу пропорційності, викладеного в цій статті,
- (28) З огляду на терміновість, спричинену винятковими обставинами, викликаними продовженням кризи COVID-19 після 31 серпня 2020 року, вважається доцільним передбачити виняток із восьми тижневого періоду, зазначеного в статті 4 Протоколу № 1.

про роль національних парламентів у Європейському Союзі, доданий до ДЄС, до Договору про функціонування Європейського Союзу та до Договору про заснування Європейського співтовариства з атомної енергії.

- (29) Через непередбачуваний і раптовий характер спалаху COVID-19, а також через його неочікувану тривалість неможливо було вчасно вжити всіх відповідних заходів. З цієї причини положення цього Регламенту повинні також охоплювати період до набрання ним чинності. Враховуючи характер цих положень, такий підхід не призводить до порушення законних очікувань відповідних осіб.
- (30) У світлі першочергової необхідності негайно вирішити обставини, спричинені кризою COVID-19 у сферах автомобільного, залізничного та внутрішнього водного транспорту та безпеки на морі, надаючи, у відповідних випадках, державам-членам розумний період часу для повідомити Комісію, якщо вони вирішать не застосовувати певні відступи, викладені в цьому Регламенті, цей Регламент має набрати чинності в терміновому порядку на наступний день після його публікації в Офіційному журналі Європейського Союзу, щоб забезпечити, щоб ситуації правової невизначеності, що впливає на багато органів влади та транспортних операторів у різних транспортних секторах, зокрема там, де відповідні часові обмеження вже закінчилися, залишаються якомога коротшими,

УХВАЛИЛИ ЦЮ РЕГЛАМЕНТУ:

Стаття 1

Предмет

Цей Регламент встановлює конкретні та тимчасові заходи, що застосовуються до поновлення та продовження терміну дії певних сертифікатів, ліцензій і дозволів, а також до відстрочки певних періодичних перевірок і періодичного навчання у відповідь на надзвичайні обставини, спричинені збереженням COVID-19 кризи в сферах автомобільного, залізничного та внутрішнього водного транспорту та безпеки на морі та продовжує певні періоди, зазначені в Регламенті (ЄС) 2020/698.

Стаття 2

Продовження строків, передбачених Директивою 2003/59/ЄС

1. Незважаючи на статті 8(2) і (3) Директиви 2003/59/ЄС, часові обмеження для проходження власником сертифіката професійної компетентності («СПК») періодичного навчання, яке відповідно до ці положення, інакше втратили б чинність або інакше закінчилися б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, вважаються продовженими або такими, що були продовжені на 10 місяців у кожному випадку. СПК відповідно залишається чинним.
2. Терміни для проходження власником СПК періодичної підготовки, яка, згідно зі статтею 2 Регламенту (ЄС) 2020/698, інакше закінчилася б або закінчилася б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 вважається продовженим або продовженим на шість місяців або до 1 липня 2021, залежно від того, що настане пізніше. ЦПК відповідно залишається чинним.
3. Дійсність маркування гармонізованого коду Союзу, «95», передбаченого в Додатку I до Директиви 2006/126/ЄС, зробленого компетентними органами або на посвідченні водія, або на кваліфікаційній картці водія, зазначеній у статті 10(1).)

Директиви 2003/59/ЄС на підставі СПК, зазначеного в параграфі 1 цієї статті, вважається продовженим або таким, що був продовжений на період 10 місяців з дати, зазначеної на кожному такому водійському посвідченні або кваліфікаційна картка водія.

4. Дійсність маркування гармонізованого коду Союзу, «95», передбаченого в Додатку I до Директиви 2006/126/ЄС, зробленого компетентними органами або на посвідченні водія, або на кваліфікаційній картці водія, зазначеній у статті 10(1).) Директиви 2003/59/ЄС на основі СПК, зазначеного в параграфі 1 цієї статті, яка, згідно зі статтею 2 Регламенту (ЄС) 2020/698, інакше втратила б чинність або закінчилася б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року вважається продовженим або продовженим на шість місяців або до 1 липня 2021 року, залежно від того, що настане пізніше.

5. Термін дії кваліфікаційних карток водія, зазначених у Додатку II до Директиви 2003/59/ЄС, термін дії яких закінчився або закінчився б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, вважається продовженим або продовженим на протязом 10 місяців з дати закінчення терміну дії, зазначеної на кожній такій картці.

6. Термін дії кваліфікаційних карток водія, зазначених у Додатку II до Директиви 2003/59/ЄС, термін дії яких, згідно зі статтею 2 Регламенту (ЄС) 2020/698, закінчився або закінчився між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 вважається продовженим або продовженим на шість місяців або до 1 липня 2021, залежно від того, що настане пізніше.

7. Якщо держава-член вважає, що завершення періодичного навчання або його сертифікація, маркування гармонізованим кодом Союзу, «95», або оновлення кваліфікаційних карток водія, ймовірно, залишаться нездійсненими після 30 червня 2021 року через заходи, які воно вжило заходів для запобігання або стримування поширення COVID-19, воно може подати вмотивований запит на отримання дозволу на застосування продовження періодів, зазначених у параграфах 1, 3 і 5, залежно від обставин. Цей запит може стосуватися періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року або 10-місячних періодів, зазначених у параграфах 1, 3 та 5, залежно від обставин, або обох. Він має бути поданий до Комісії до 31 травня 2021 року.

8. Якщо за запитом, поданим відповідно до параграфа 7, Комісія виявляє, що вимоги, викладені в цьому параграфі, виконано, і що запрошене продовження не призводить до непропорційних ризиків з точки зору безпеки транспортування, вона приймає рішення, що дозволяє відповідній державі-члену застосувати продовження періодів, зазначених у параграфах 1, 3 та 5 відповідно, як обґрунтовано в кожному випадку. Подовження обмежується періодом, протязом якого завершення періодичної підготовки або її сертифікація, маркування узгодженим кодом Союзу «95» або оновлення кваліфікаційних карток водія, ймовірно, залишатимуться нездійсненими та, в будь-якої події не може тривати більше шести місяців.

Комісія публікує це рішення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

9. Якщо держава-член не стикалася і навряд чи стикатиметься з труднощами, які ускладнювали проходження періодичної підготовки або її сертифікацію, маркування узгодженим кодом Союзу «95» або відновлення кваліфікаційних карток водія нездійсненим протязом періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021

року внаслідок надзвичайних обставин, спричинених продовженням кризи COVID-19, або вжила відповідних національних заходів для пом'якшення таких труднощів, ця держава-член може вирішити не застосовувати параграфи 1, 2, 3, 4, 5 або 6. Держава-член інформує Комісію про своє рішення до 3 березня 2021 року. Комісія інформує про це інші держави-члени та публікує повідомлення в Офіційному журналі Європейського Союзу .

Держава-член, яка вирішила не застосовувати параграфи 1, 2, 3, 4, 5 або 6, як це передбачено в першому абзаці цього параграфа, не повинна перешкоджати транскордонній діяльності будь-якого суб'єкта господарювання чи фізичної особи, яка покладалася на відступи викладені в параграфах 1, 2, 3, 4, 5 або 6, які застосовуються в іншій державі-члені.

Стаття 3

Продовження строків, передбачених Директивою 2006/126/ЄС

1. Незважаючи на статтю 7 Директиви 2006/126/ЄС та пункт 3(d) Додатку I до цієї Директиви, термін дії посвідчень водія, які, згідно з цими положеннями, інакше закінчилися б або закінчилися б між 1 вересня 2020 року і 30 червня 2021 року вважатиметься або продовжено на 10 місяців із дати закінчення терміну дії, зазначеної в кожному такому посвідченні водія.

2. Дійсність посвідчень водія, зазначених у статті 7 Директиви 2006/126/ЄС та пункті 3(d) Додатку I до цієї Директиви, які, відповідно до статті 3 Регламенту (ЄС) 2020/698, будуть інакше минув або міг би закінчитися між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, вважатиметься продовженим або продовженим на шість місяців або до 1 липня 2021 року, залежно від того, що настане пізніше.

3. Якщо держава-член вважає, що відновлення водійських посвідчень, ймовірно, залишиться нездійсненим після 30 червня 2021 року через заходи, які вона вжила для запобігання або стримування поширення COVID-19, вона може подати обґрунтований запит на дозвіл застосувати продовження періодів, зазначених у параграфі 1. Цей запит може стосуватися періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року або періоду 10 місяців, або обох. Він має бути поданий до Комісії до 31 травня 2021 року.

4. Якщо за запитом, поданим відповідно до параграфа 3, Комісія виявляє, що вимоги, викладені в цьому пункті, виконано, і що запрошене продовження не призводить до непропорційних ризиків з точки зору безпеки та безпеки транспортування, вона ухвалює рішення, що дозволяє відповідній державі-члену застосовувати продовження періодів, зазначених у параграфі 1, як обґрунтовано в кожному випадку. Подовження обмежується періодом, протягом якого поновлення водійських посвідчень, ймовірно, залишатиметься нездійсненим, і в будь-якому випадку воно не повинно перевищувати шість місяців.

Комісія публікує це рішення в *Офіційному журналі Європейського Союзу* .

5. Якщо держава-член не стикалася і навряд чи зіткнеться з труднощами, які зробили відновлення водійських посвідчень неможливим протягом періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року внаслідок надзвичайних обставин, спричинених постійністю кризи COVID-19 або вжила відповідних національних заходів для пом'якшення таких труднощів, ця держава-член може вирішити не

застосовувати пункти 1 або 2. Держава-член повинна повідомити Комісію про своє рішення до 3 березня 2021 року. Комісія повинна повідомити іншими державами-членами та публікує повідомлення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

Держава-член, яка вирішила не застосовувати параграфи 1 або 2, як це передбачено в першому абзаці цього параграфа, не повинна перешкоджати транскордонній діяльності будь-якого суб'єкта господарювання чи фізичної особи, яка покладалася на відступи, викладені в пункті 1 або 2, що застосовувати в іншій державі-члені.

Стаття 4

Продовження термінів, передбачених Регламентом (ЄС) № 165/2014

1. Незважаючи на статтю 23 Регламенту (ЄС) № 165/2014, регулярні інспекції, передбачені в частині 1 цієї статті, які в іншому випадку повинні були б проводитися між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року відповідно до з цим пунктом повинні бути виконані не пізніше ніж через 10 місяців після дати, на яку в іншому випадку вони мали б бути виконані відповідно до цієї статті.

2. Незважаючи на статтю 28 Регламенту (ЄС) № 165/2014, якщо водій подає заявку на поновлення картки водія відповідно до пункту 1 цієї статті між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, компетентні органи держав-членів видає нову картку водія не пізніше ніж через два місяці після отримання запиту. Поки водій не отримає нову картку водія від органів, що видають картку, стаття 35(2) цього Регламенту застосовується до водія *mutatis mutandis*, за умови, що водій може довести, що запит на оновлення картки водія надійшов відповідно до статті 28(1) цього Регламенту.

3. Незважаючи на статтю 29(4) Регламенту (ЄС) № 165/2014, якщо водій подає заявку на заміну картки водія відповідно до частини 4 цієї статті між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, компетентні органи країни держави-члени видають картку на заміну не пізніше ніж через два місяці після отримання запиту. Незважаючи на статтю 29(5) Регламенту (ЄС) № 165/2014, водій може продовжувати керувати автомобілем, поки не отримає нову картку водія від органів, які видають картку, за умови, що водій може довести, що картку водія було повернуто до компетентного органу. органом влади, якщо він був пошкоджений або несправний, і що було запропоновано його заміну.

4. Якщо держава-член вважає, що регулярні перевірки, оновлення карток водія або заміна карток водія, як того вимагає Регламент (ЄС) № 165/2014, ймовірно, залишаться нездійсненими після 30 червня 2021 року через заходи, які вона вжила вжито для запобігання або стримування поширення COVID-19, він може подати вмотивований запит на отримання дозволу на застосування продовження періодів, зазначених у параграфах 1, 2 і 3, залежно від обставин. Цей запит може стосуватися періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, 10-місячного періоду або відповідних кінцевих термінів для видачі нової картки водія, або будь-якої їх комбінації. Він має бути поданий до Комісії до 31 травня 2021 року.

5. Якщо за запитом, поданим відповідно до параграфа 4, Комісія виявляє, що вимоги, викладені в цьому параграфі, виконано, і що запрошене продовження не призводить до непропорційних ризиків з точки зору безпеки та безпеки транспортування, вона приймає рішення, що дозволяє відповідній державі-члену

застосувати продовження періодів, зазначених у параграфах 1, 2 та 3, відповідно, як обґрунтовано в кожному випадку. Подовження обмежується періодом, протягом якого регулярні перевірки, оновлення або заміни карток водія, ймовірно, залишатимуться нездійсненими, і в будь-якому випадку воно не повинно перевищувати шість місяців.

Комісія публікує це рішення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

6. Якщо держава-член не стикалася і навряд чи зіткнеться з труднощами, які робили регулярні перевірки, оновлення карток водія або заміну карток водія неможливими протягом періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року як через надзвичайні обставини, викликані продовженням кризи COVID-19, або вжила відповідних національних заходів для пом'якшення таких труднощів, ця держава-член може вирішити не застосовувати параграфи 1, 2 і 3. Держава-член повинна повідомити Комісію про своє рішення до 3 березня 2021 р. Комісія інформує про це інші держави-члени та публікує повідомлення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

Держава-член, яка вирішила не застосовувати частини 1, 2 і 3, як це передбачено в першому абзаці цього параграфа, не повинна перешкоджати транскордонній діяльності будь-якого суб'єкта господарювання чи фізичної особи, які поклалися на відступи, викладені в частинах 1, 2 і 3, які застосовуються в іншій державі-члені.

Стаття 5

Продовження строків, передбачених Директивою 2014/45/ЄС

1. Незважаючи на статтю 5(1) і статтю 10(1) Директиви 2014/45/ЄС та пункт 8 Додатку II до цієї Директиви, часові обмеження для перевірок придатності до експлуатації, які, відповідно до цих положень, інакше мали б до 1 вересня 2020 р. по 30 червня 2021 р. вважається продовженим або таким, що був продовжений на 10 місяців.

2. Незважаючи на статтю 8 Директиви 2014/45/ЄС та пункт 8 Додатку II до цієї Директиви, дійсність сертифікатів придатності до експлуатації з датою закінчення терміну дії між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року вважається або вважається недійсною, продовжено строком на 10 місяців.

3. Якщо держава-член вважає, що проведення технічного огляду або його сертифікація, ймовірно, залишатиметься нездійсненим після 30 червня 2021 року через заходи, які вона вжила для запобігання або стримування поширення COVID-19, вона може подати вмотивований запит на надання дозволу на застосування продовження періодів, зазначених у частинах 1 і 2, залежно від обставин. Цей запит може стосуватися періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року або 10-місячного періоду, або обох. Він має бути поданий до Комісії до 31 травня 2021 року.

4. Якщо за запитом, поданим відповідно до параграфа 3, Комісія виявляє, що вимоги, викладені в цьому пункті, виконано, і що запрошене продовження не призводить до непропорційних ризиків з точки зору безпеки та безпеки транспортування, вона ухвалює рішення, що дозволяє відповідній державі-члену застосувати продовження періодів, зазначених у частинах 1 і 2, відповідно, як обґрунтовано в кожному випадку. Подовження обмежується періодом, протягом

якого виконання перевірок технічної придатності або їх сертифікація, ймовірно, залишатиметься нездійсненим, і в будь-якому випадку воно не повинно перевищувати шість місяців.

Комісія публікує це рішення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

5. Якщо держава-член не стикалася і навряд чи зіткнеться з труднощами, які зробили проведення перевірок придатності до експлуатації або їх сертифікацію неможливими протягом періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року внаслідок надзвичайних обставин спричинена продовженням кризи COVID-19 або вжила відповідних національних заходів для пом'якшення таких труднощів, ця держава-член може вирішити не застосовувати параграфи 1 і 2. Держава-член повинна повідомити Комісію про своє рішення до 3 березня 2021 року. Комісія інформує про це інші держави-члени та публікує повідомлення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

Держава-член, яка вирішила не застосовувати частини 1 і 2, як це передбачено в першому абзаці цього параграфа, не повинна перешкоджати транскордонній діяльності будь-якого суб'єкта господарювання чи фізичної особи, яка покладалася на відступи, викладені в частинах 1 і 2, що застосовувати в іншій державі-члені.

Стаття 6

Продовження строків, передбачених Регламентом (ЄС) № 1071/2009

1. Незважаючи на пункти (b) і (c) частини 1 статті 13 Регламенту (ЄС) № 1071/2009, якщо компетентний орган встановлює щодо періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, що вимоги щодо транспортний засіб або транспортні засоби, які мають бути у розпорядженні та використовуватися автотранспортним підприємством, як зазначено в пунктах (b) і (c) статті 5 цього Регламенту, не задовольняються або встановлюються на основі річні звіти та сертифікати, зазначені в статті 7(1) і (2) цього Регламенту за звітні роки, що охоплюють увесь або частину періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, що транспортне підприємство не задовольняє вимоги фінансової правові дії, встановлені в пункті (c) частини 1 статті 3 цього Регламенту, строки, встановлені компетентним органом для цілей частини 1 статті 13, пункти (b) і (c) цього Регламенту не повинні перевищувати 12 місяців.

2. Незважаючи на пункти (b) і (c) частини 1 статті 13 Регламенту (ЄС) № 1071/2009, якщо компетентний орган встановив між 28 травня 2020 року та 23 лютого 2021 року, що транспортне підприємство не задовольняє вимоги щодо транспортного засобу або транспортних засобів, які мають бути у розпорядженні та використовуватися автотранспортним підприємством, як зазначено в пунктах (b) і (c) статті 5 цього Регламенту, або вимога щодо фінансового стану, встановлена в Пункт (c) частини 1 статті 3 цього Регламенту та встановив ліміт часу для транспортного підприємства для виправлення ситуації, компетентний орган може продовжити цей ліміт за умови, що цей ліміт не закінчився до 23 лютого 2021 року. Подовжений таким чином строк не може перевищувати 12 місяців.

Стаття 7

Продовження строків, передбачених Регламентом (ЄС) № 1072/2009

1. Незважаючи на статтю 4(2) Регламенту (ЄС) № 1072/2009, термін дії ліцензій Співтовариства, які в іншому випадку закінчилися б або закінчилися б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, вважаються або мають продовжено на 10 місяців. Відповідно завірени копії залишаються дійсними.

2. Незважаючи на статтю 5(7) Регламенту (ЄС) № 1072/2009, термін дії атестатів водія, які в іншому випадку закінчилися б або закінчилися б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, вважаються або мають продовжено на 10 місяців.

3. Якщо держава-член вважає, що продовження посвідчень Співтовариства або атестацій водіїв, ймовірно, залишиться нездійсненим після 30 червня 2021 року через заходи, які вона вжила для запобігання або стримування поширення COVID-19, вона може подати обґрунтовану заяву. запит на отримання дозволу на застосування продовження періодів, зазначених у параграфах 1 і 2, залежно від обставин. Цей запит може стосуватися періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року або 10-місячного періоду, або обох. Він має бути поданий до Комісії до 31 травня 2021 року.

4. Якщо за запитом, поданим відповідно до параграфа 3, Комісія виявляє, що вимоги, викладені в цьому пункті, виконано, і що запрошене продовження не призводить до непропорційних ризиків з точки зору безпеки та безпеки транспортування, вона ухвалює рішення, що дозволяє відповідній державі-члену застосувати продовження періодів, зазначених у частинах 1 і 2, відповідно, як обґрунтовано в кожному випадку. Подовження обмежується періодом, протягом якого поновлення ліцензій Співтовариства або водійських свідоцтв, ймовірно, залишатиметься нездійсненим, і в будь-якому випадку воно не повинно перевищувати шість місяців.

Комісія публікує це рішення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

5. Якщо держава-член не стикалася і навряд чи зіткнеться з труднощами, через які продовження посвідчень Співтовариства або атестацій водія стало неможливим протягом періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року внаслідок надзвичайних обставин спричинена продовженням кризи COVID-19 або вжила відповідних національних заходів для пом'якшення таких труднощів, ця держава-член може вирішити не застосовувати параграфи 1 і 2. Держава-член повинна повідомити Комісію про своє рішення до 3 березня 2021 року. Комісія інформує про це інші держави-члени та публікує повідомлення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

Держава-член, яка вирішила не застосовувати частини 1 і 2, як це передбачено в першому абзаці цього параграфа, не повинна перешкоджати транскордонній діяльності будь-якого суб'єкта господарювання чи фізичної особи, яка покладалася на відступи, викладені в частинах 1 і 2, що застосовувати в іншій державі-члені.

Стаття 8

Продовження строків, передбачених Регламентом (ЄС) № 1073/2009

1. Незважаючи на статтю 4(4) Регламенту (ЄС) № 1073/2009, термін дії ліцензій Співтовариства, які в іншому випадку закінчилися б або закінчилися б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, вважаються або мають продовжено на 10 місяців. Відповідно завірени копії залишаються дійсними.

2. Незважаючи на статтю 8(3) Регламенту (ЄС) № 1073/2009, рішення щодо заявок на надання дозволу на регулярні перевезення, поданих перевізником у період з 1 вересня 2020 року до 30 червня 2021 року, повинні бути прийняті уповноваженим органом протягом шести місяців після дата подання заяви. Не дивлячись на статтю 8(2) Регламенту (ЄС) № 1073/2009, компетентні органи держав-членів, згода яких була запитана щодо таких заявок відповідно до частини 1 цієї статті, повинні повідомити уповноважений орган про своє рішення щодо заяву протягом трьох місяців. Якщо уповноважений орган не отримує відповіді протягом трьох місяців, вважається, що органи, з якими були проведені консультації, дали свою згоду, і уповноважений орган може надати дозвіл.

3. Якщо держава-член вважає, що продовження ліцензій Співтовариства, ймовірно, залишиться нездійсненим після 30 червня 2021 року через заходи, які вона вжила для запобігання або стримування поширення COVID-19, вона може подати обґрунтований запит на дозвіл застосувати продовження періодів, зазначених у параграфі 1. Цей запит може стосуватися періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року або періоду 10 місяців, або обох. Він має бути поданий до Комісії до 31 травня 2021 року.

4. Якщо за запитом, поданим відповідно до параграфа 3, Комісія виявляє, що вимоги, викладені в цьому пункті, виконано, і що запрошене продовження не призводить до непропорційних ризиків з точки зору безпеки та безпеки транспортування, вона ухвалює рішення, що дозволяє відповідній державі-члену застосовувати продовження періодів, зазначених у параграфі 1, як обґрунтовано в кожному випадку. Подовження обмежується періодом, протягом якого поновлення ліцензій Співтовариства, ймовірно, залишатиметься нездійсненим, і в будь-якому випадку воно не повинно перевищувати шість місяців.

Комісія публікує це рішення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

5. Якщо держава-член не стикалася і навряд чи зіткнеться з труднощами, через які продовження ліцензій Співтовариства стало неможливим протягом періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року внаслідок надзвичайних обставин, спричинених постійністю кризи COVID-19 або вжила відповідних національних заходів для пом'якшення таких труднощів, ця держава-член може вирішити не застосовувати параграф 1. Держава-член повинна повідомити Комісію про своє рішення до 3 березня 2021 року. Комісія повинна повідомити інші Держави-члени та опублікують повідомлення в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Держава-член, яка вирішила не застосовувати пункт 1, як це передбачено в першому абзаці цього параграфа, не повинна перешкоджати транскордонній діяльності будь-якого суб'єкта господарювання чи фізичної особи, які поклалися на відступи, викладені в пункті 1, які застосовуються в іншому члені Держава.

Стаття 9

Продовження строків, передбачених Директивою (ЄС) 2016/798

1. Незважаючи на статтю 10(13) Директиви (ЄС) 2016/798, строки для поновлення єдиних сертифікатів безпеки, які в іншому випадку закінчилися б або закінчилися б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, вважаються такими, або було

продовжено на 10 місяців. Відповідний єдиний сертифікат безпеки залишається чинним відповідно.

2. Незважаючи на статтю 12(2) Директиви (ЄС) 2016/798, термін дії дозволів на безпеку, які, згідно з цим положенням, інакше закінчилися б або закінчилися б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, вважається бути або продовжено на 10 місяців.

3. Якщо держава-член вважає, що поновлення єдиних сертифікатів безпеки, виданих відповідно до частини 8 статті 10 Директиви (ЄС) 2016/798, або продовження терміну дії дозволів на безпеку, ймовірно, залишатиметься нездійсненим після 30 червня 2021 у зв'язку з заходами, вжитими для запобігання чи стримування поширення COVID-19, вона може подати вмотивований запит на отримання дозволу на застосування продовження періодів, зазначених у параграфах 1 і 2, залежно від обставин. Такий запит може стосуватися періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року або 10-місячного періоду, зазначеного в параграфах 1 і 2 відповідно, або обох. Він має бути поданий до Комісії до 31 травня 2021 року.

4. Якщо за запитом, поданим відповідно до параграфа 3, Комісія виявляє, що вимоги, викладені в цьому пункті, виконано, і що запрошене продовження не призводить до непропорційних ризиків з точки зору безпеки та безпеки транспортування, вона ухвалює рішення, що дозволяє відповідній державі-члену застосувати продовження періодів, зазначених у частинах 1 і 2 відповідно, як обґрунтовано в кожному випадку. Подовження обмежується періодом, протягом якого поновлення єдиних сертифікатів безпеки або продовження терміну дії дозволів на безпеку, ймовірно, залишатиметься нездійсненим, і в будь-якому випадку воно не повинно перевищувати шість місяців.

Комісія публікує це рішення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

5. Якщо держава-член не стикалася і навряд чи стикатиметься з труднощами, які ускладнювали відновлення єдиних сертифікатів безпеки, виданих відповідно до частини 8 статті 10 Директиви (ЄС) 2016/798, або продовження дії періоду дії дозволів на безпеку є неможливим протягом періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року внаслідок надзвичайних обставин, спричинених продовженням кризи COVID-19, або вжила відповідних національних заходів для пом'якшення таких труднощів, ця держава-член може вирішити не застосовувати частини 1 і 2 цієї статті. Держава-член інформує Комісію про своє рішення до 3 березня 2021 року. Комісія інформує про це інші держави-члени та публікує повідомлення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

Держава-член, яка вирішила не застосовувати частини 1 і 2, як це передбачено в першому абзаці цього параграфа, не повинна перешкоджати транскордонній діяльності будь-якого суб'єкта господарювання чи фізичної особи, яка покладалася на відступи, викладені в частинах 1 і 2, що застосовувати в іншій державі-члені.

Стаття 10

Продовження строків, передбачених Директивою 2004/49/ЄС

1. Незважаючи на статтю 10(5) Директиви 2004/49/ЄС, строки для поновлення сертифікатів безпеки, які інакше закінчилися б або закінчилися б між 1 вересня 2020

року та 30 червня 2021 року, вважаються такими, що або мають продовжено на 10 місяців. Відповідні сертифікати безпеки залишаються дійсними відповідно.

2. Незважаючи на статтю 11(2) Директиви 2004/49/ЄС, строки для поновлення дозволів на безпеку, які в іншому випадку закінчилися б або закінчилися б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, вважаються або мають продовжено на 10 місяців. Відповідний дозвіл на безпеку залишається чинним відповідно.

3. Якщо держава-член вважає, що поновлення сертифікатів безпеки або дозволів на безпеку ймовірно залишиться нездійсненим після 30 червня 2021 року через заходи, які вона вжила для запобігання або стримування поширення COVID-19, вона може подати обґрунтовану заяву запит на отримання дозволу на застосування продовження періодів, зазначених у параграфах 1 і 2, залежно від обставин. Цей запит може стосуватися періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року або 10-місячних періодів, зазначених у параграфах 1 і 2 відповідно, або обох. Він має бути поданий до Комісії до 31 травня 2021 року.

4. Якщо за запитом, поданим відповідно до параграфа 3, Комісія виявляє, що вимоги, викладені в цьому пункті, виконано, і що запрошене продовження не призводить до непропорційних ризиків з точки зору безпеки та безпеки транспортування, вона ухвалює рішення, що дозволяє відповідній державі-члену застосувати продовження періодів, зазначених у частинах 1 і 2 відповідно, як обґрунтовано в кожному випадку. Подовження обмежується періодом, протягом якого поновлення сертифікатів безпеки або дозволів на безпеку, ймовірно, залишатиметься нездійсненим, і в будь-якому випадку воно не повинно перевищувати шість місяців.

Комісія публікує це рішення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

5. Якщо держава-член не стикалася і, швидше за все, не зіткнеться з труднощами, які зробили оновлення сертифікатів безпеки або дозволів безпеки неможливим протягом періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року внаслідок надзвичайних обставин спричинена продовженням кризи COVID-19 або вжила відповідних національних заходів для пом'якшення таких труднощів, ця держава-член може вирішити не застосовувати параграфи 1 і 2. Держава-член повинна повідомити Комісію про своє рішення до 3 березня 2021 року. Комісія інформує про це інші держави-члени та публікує повідомлення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

Держава-член, яка вирішила не застосовувати частини 1 і 2, як це передбачено в першому абзаці цього параграфа, не повинна перешкоджати транскордонній діяльності будь-якого суб'єкта господарювання чи фізичної особи, яка покладалася на відступи, викладені в частинах 1 і 2, що застосовувати в іншій державі-члені.

Стаття 11

Продовження строків, передбачених Директивою 2007/59/ЄС

1. Незважаючи на статтю 14(5) Директиви 2007/59/ЄС, ліцензії, які в іншому випадку закінчилися б або закінчилися б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, вважаються продовженими або продовженими на період 10 місяців з дати закінчення терміну дії кожної такої ліцензії.

2. Незважаючи на статтю 16 та Додатки II і VII до Директиви 2007/59/ЄС, часові обмеження для завершення періодичних перевірок, які, відповідно до цих положень, інакше закінчилися б або закінчилися б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року вважається продовженим або продовженим на 10 місяців у кожному випадку. Ліцензії, зазначені у статті 14, та сертифікати, зазначені у статті 15 цієї Директиви, залишаються дійсними відповідно.

3. Якщо держава-член вважає, що продовження ліцензій або проведення періодичних перевірок, імовірно, залишатиметься нездійсненим після 30 червня 2021 року через заходи, які вона вжила для запобігання або стримування поширення COVID-19, вона може подати вмотивований запит на надання дозволу на застосування продовження періодів, зазначених у частинах 1 і 2, залежно від обставин. Такий запит може стосуватися періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року або 10-місячного періоду, зазначеного в параграфах 1 і 2 відповідно, або обох. Він має бути поданий до Комісії до 31 травня 2021 року.

4. Якщо за запитом, поданим відповідно до параграфа 3, Комісія виявляє, що вимоги, викладені в цьому пункті, виконано, і що запрошене продовження не призводить до непропорційних ризиків з точки зору безпеки та безпеки транспортування, вона ухвалює рішення, що дозволяє відповідній державі-члену застосувати продовження періодів, зазначених у частинах 1 і 2 відповідно, як обґрунтовано в кожному випадку. Подовження обмежується періодом, протягом якого поновлення ліцензій або завершення періодичних перевірок, імовірно, залишатиметься нездійсненим, і в будь-якому випадку воно не повинно перевищувати шість місяців.

Комісія публікує це рішення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

5. Якщо держава-член не стикалася і навряд чи зіткнеться з труднощами, через які продовження ліцензій або проведення періодичних перевірок стало неможливим протягом періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року внаслідок надзвичайної ситуації обставини, спричинені продовженням кризи COVID-19, або вжила відповідних національних заходів для пом'якшення таких труднощів, ця держава-член може вирішити не застосовувати параграфи 1 і 2. Держава-член повинна повідомити Комісію про своє рішення до 3 березня 2021 року. Комісія інформує про це інші держави-члени та публікує повідомлення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

Держава-член, яка вирішила не застосовувати частини 1 і 2, як це передбачено в першому абзаці цього параграфа, не повинна перешкоджати транскордонній діяльності будь-якого суб'єкта господарювання чи фізичної особи, яка покладалася на відступи, викладені в частинах 1 і 2, що застосовувати в іншій державі-члені.

Стаття 12

Продовження строків, передбачених Директивою 2012/34/ЄС

1. Незважаючи на статтю 23(2) Директиви 2012/34/ЄС, якщо орган ліцензування передбачив регулярний перегляд, терміни для виконання регулярного перегляду, які, відповідно до цих положень, інакше закінчилися б або інакше закінчяться між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року вважається продовженим або таким, що був продовжений на період у 10 місяців.

2. Незважаючи на статтю 24(3) Директиви 2012/34/ЄС, термін дії тимчасових ліцензій, які в іншому випадку закінчилися б або закінчилися б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, вважаються продовженими або такими, що були продовжені. протягом 10 місяців з дати закінчення терміну дії, зазначеної на кожній тимчасовій ліцензії.

3. Незважаючи на статтю 25(2) Директиви 2012/34/ЄС, ліцензійний орган приймає рішення щодо заявок, поданих у період з 1 вересня 2020 року до 30 червня 2021 року, не пізніше ніж через 10 місяців після отримання всієї відповідної інформації, зокрема зазначеної інформації до Додатку III до цієї Директиви.

4. Якщо держава-член вважає, що проведення регулярного перегляду або припинення призупинення дії ліцензій чи видачі нових ліцензій у випадках, коли ліцензії були раніше відкликані, ймовірно, залишатиметься нездійсненим після 30 червня 2021 року через заходи які він вжив для запобігання або стримування поширення COVID-19, він може подати обґрунтований запит на отримання дозволу на застосування продовження періодів, зазначених у параграфах 1 і 2, залежно від обставин. Цей запит може стосуватися періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року або 10-місячного періоду, або обох. Він має бути поданий до Комісії до 31 травня 2021 року.

5. Якщо за запитом, поданим відповідно до параграфа 4, Комісія виявляє, що вимоги, викладені в цьому параграфі, виконано, і що запрошене продовження не призводить до непропорційних ризиків з точки зору безпеки та безпеки транспортування, вона приймає рішення, що дозволяє відповідній державі-члену застосовувати продовження періодів, зазначених у частинах 1 і 2, як обґрунтовано в кожному випадку. Продовження обмежується періодом, протягом якого припинення призупинення ліцензій або видача нових ліцензій у випадках, коли ліцензії були раніше відкликані, ймовірно, залишатиметься нездійсненим, і в будь-якому випадку не має тривати більше шести місяців .

Комісія публікує це рішення в *Офіційному журналі Європейського Союзу* .

6. Якщо держава-член не стикалася і навряд чи буде стикатися з труднощами, які ускладнювали проведення регулярного перегляду або припинення призупинення дії ліцензій або видачу нових ліцензій у випадках, коли ліцензії були раніше скасовано неможливо протягом періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року внаслідок надзвичайних обставин, спричинених продовженням кризи COVID-19, або вжила відповідних національних заходів для пом'якшення таких труднощів, ця держава-член може вирішити не застосовувати пункти 1 і 2. Держава-член інформує Комісію про своє рішення до 3 березня 2021 року. Комісія інформує про це інші держави-члени та публікує повідомлення в *Офіційному журналі Європейського Союзу* .

Держава-член, яка вирішила не застосовувати частини 1 і 2, як це передбачено в першому абзаці цього параграфа, не повинна перешкоджати транскордонній діяльності будь-якого суб'єкта господарювання чи фізичної особи, яка покладалася на відступи, викладені в частинах 1 і 2, що застосовувати в іншій державі-члені.

Обробка ліцензій залізничних компаній відповідно до Директиви 2012/34/ЄС у разі невідповідності вимогам фінансової придатності

Незважаючи на статтю 24(1) Директиви 2012/34/ЄС, якщо ліцензійний орган на основі перевірки, зазначеної в цьому положенні, проведеної протягом періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, вважає, що залізничне підприємство не може більше відповідати вимогам щодо фінансової спроможності, зазначеним у статті 20 цієї Директиви, він може до 30 червня 2021 року прийняти рішення не призупиняти або відкликати ліцензію відповідного залізничного підприємства, за умови, що безпеці це не загрожує, і за умови, що є реальною перспективою задовільної фінансової реконструкції залізничного підприємства протягом наступних семи місяців.

Стаття 14

Продовження строків, передбачених Директивою 96/50/ЄС

1. Незважаючи на статтю 6(2) Директиви 96/50/ЄС, строки для проходження медичних оглядів, які, відповідно до цього положення, інакше б закінчилися або закінчилися б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, вважаються бути продовженим або продовженим на 10 місяців. Сертифікати судноводій осіб, які підлягають обов'язку пройти медичний огляд, зазначений у статті 6(2) цієї Директиви, залишаються дійсними відповідно.

2. Якщо держава-член вважає, що завершення медичних оглядів, ймовірно, залишиться нездійсненим після 30 червня 2021 року через заходи, які вона вжила для запобігання або стримування поширення COVID-19, вона може подати вмотивований запит на дозвіл до застосувати продовження періодів, зазначених у параграфі 1. Цей запит може стосуватися періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року або 10-місячного періоду, зазначеного в параграфі 1, або обох. Він має бути поданий до Комісії до 31 травня 2021 року.

3. Якщо за запитом, поданим відповідно до параграфа 2, Комісія виявляє, що вимоги, викладені в цьому пункті, виконано, і що запрошене продовження не призводить до непропорційних ризиків з точки зору безпеки та безпеки транспортування, вона ухвалює рішення, що дозволяє відповідній державі-члену застосовувати продовження періодів, зазначених у параграфі 1, як обґрунтовано в кожному випадку. Подовження обмежується періодом, протягом якого завершення медичних оглядів, ймовірно, залишатиметься нездійсненим, і в будь-якому випадку воно не повинно перевищувати шість місяців.

Комісія публікує це рішення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

4. Якщо держава-член не стикалася і навряд чи зіткнеться з труднощами, які зробили дотримання часових обмежень для проходження медичних оглядів неможливим протягом періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року внаслідок надзвичайних обставин викликана продовженням кризи COVID-19, або вжила відповідних національних заходів для пом'якшення таких труднощів, ця держава-член може вирішити не застосовувати параграф 1. Держава-член повинна повідомити Комісію про своє рішення до 3 березня 2021 року. Комісія інформує про це інші держави-члени та публікує повідомлення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

Держава-член, яка вирішила не застосовувати пункт 1, як це передбачено в першому абзаці цього параграфа, не повинна перешкоджати транскордонній діяльності будь-якого суб'єкта господарювання чи фізичної особи, які поклалися на відступи, викладені в пункті 1, які застосовуються в іншому члені Держава.

Стаття 15

Продовження строків, передбачених Директивою (ЄС) 2016/1629

1. Незважаючи на статтю 10 Директиви (ЄС) 2016/1629, дійсність сертифікатів Союзу про придатність до плавання внутрішніми водними шляхами, термін дії яких закінчився або закінчився б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, вважається або був таким продовжено на 10 місяців.

2. Незважаючи на статтю 28 Директиви (ЄС) 2016/1629, дійсність документів, що підпадають під сферу дії цієї Директиви та виданих компетентними органами держав-членів відповідно до Директиви 2006/87/ЄС до 6 жовтня 2018 року, які в згідно з цим положенням, інакше закінчився б або інакше закінчився б між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, вважатиметься продовженим або продовженим на період у 10 місяців.

3. Якщо держава-член вважає, що відновлення свідоцтв Союзу про придатність до плавання внутрішніми водними шляхами або документів, зазначених у параграфі 2, ймовірно, залишиться нездійсненим після 30 червня 2021 року через заходи, які вона вжила для запобігання або стримування поширення COVID-19, він може подати вмотивований запит на дозвіл застосувати продовження періодів, зазначених у параграфах 1 і 2, залежно від обставин. Цей запит може стосуватися періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року або 10-місячних періодів, зазначених у параграфах 1 і 2 відповідно, або обох. Він має бути поданий до Комісії до 31 травня 2021 року.

4. Якщо за запитом, поданим відповідно до параграфа 3, Комісія виявляє, що вимоги, викладені в цьому пункті, виконано, і що запрошене продовження не призводить до непропорційних ризиків з точки зору безпеки та безпеки транспортування, вона ухвалює рішення, що дозволяє відповідній державі-члену застосувати продовження періодів, зазначених у частинах 1 і 2 відповідно, як обґрунтовано в кожному випадку. Подовження обмежується періодом, протягом якого поновлення свідоцтв Союзу про придатність до плавання внутрішніми водними шляхами або документів, зазначених у параграфі 2, ймовірно, залишатиметься нездійсненим, і в будь-якому випадку воно не повинно перевищувати шести місяців.

Комісія публікує це рішення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

5. Якщо держава-член не стикалася і навряд чи зіткнеться з труднощами, через які відновлення сертифікатів Союзу про придатність до плавання внутрішніми водними шляхами або документів, зазначених у частинах 1 і 2, є неможливим протягом періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 внаслідок надзвичайних обставин, спричинених продовженням кризи COVID-19, або вжила відповідних національних заходів для пом'якшення таких труднощів, ця держава-член може вирішити не застосовувати параграфи 1 і 2. Держава-член повинна повідомити Комісію про своє рішення до 3 березня 2021 року. Комісія інформує про

це інші держави-члени та публікує повідомлення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

Держава-член, яка вирішила не застосовувати параграфи 1 і 2, як передбачено в першому абзаці цього параграфа, не повинна перешкоджати транскордонній діяльності будь-якого суб'єкта господарювання чи фізичної особи, яка покладалася на відступи, викладені в параграфах 1 та 2, які застосовуються в іншій державі-члені.

Стаття 16

Продовження термінів, передбачених Регламентом (ЄС) № 725/2004

1. Незважаючи на статтю 3(6) Регламенту (ЄС) № 725/2004, часові межі для проведення періодичного перегляду оцінок безпеки портового засобу, які, відповідно до цього положення, в іншому випадку закінчилися б або закінчилися б між 1 Вересень 2020 року та 30 червня 2021 року вважаються продовженими або продовженими до 30 вересня 2021 року.

2. Незважаючи на Частину В, Розділи 13.7 і 18.6 Додатку III до Регламенту (ЄС) № 725/2004, 18-місячні часові обмеження для проведення різних типів навчань, які, відповідно до цих положень, інакше б закінчилися або закінчилися б іншим чином між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, вважаються або були продовжені на 10 місяців у кожному випадку, але в будь-якому випадку не пізніше 30 вересня 2021 року.

3. Якщо держава-член вважає, що проведення оцінок безпеки портового засобу, зазначених у статті 3(6) Регламенту (ЄС) № 725/2004, або різних типів навчань, зазначених у частині В, розділах 13.7 та 18.6, , Додатку III до Регламенту (ЄС) № 725/2004, ймовірно, залишатиметься нездійсненим після 30 червня 2021 року через заходи, вжиті для запобігання чи стримування поширення COVID-19, він може подати обґрунтований запит на дозвіл застосовувати у відповідних випадках продовження строків і строків, зазначених у частинах першій і другій цієї статті. Такий запит може стосуватися періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, граничних термінів або 10-місячного періоду, зазначених у частинах 1 і 2 цієї статті відповідно, або будь-якої комбінації. Він має бути поданий до Комісії до 31 травня 2021 року.

4. Якщо за запитом, поданим відповідно до параграфа 3, Комісія виявляє, що вимоги, викладені в цьому пункті, виконано, і що запрошене продовження не призводить до непропорційних ризиків з точки зору безпеки, вона ухвалює рішення, що дозволяє Заінтересована держава-член застосовувати продовження періодів і кінцевих термінів, зазначених у частинах 1 і 2 відповідно, як обґрунтовано в кожному випадку. Подовження обмежується періодом, протягом якого проведення оцінок безпеки портового засобу або різних типів навчань, імовірно, залишатиметься нездійсненим, і в будь-якому випадку воно не повинно перевищувати шість місяців.

Комісія публікує це рішення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

5. Якщо держава-член не стикалася і напевно чи буде стикатися з труднощами, які ускладнювали проведення оцінок безпеки портового засобу, зазначених у статті 3(6) Регламенту (ЄС) № 725/2004 або різних типів навчань, зазначених в розділах 13.7 і

18.6 частини В Додатку III до Регламенту (ЄС) № 725/2004, нездійсненні протягом періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року внаслідок надзвичайних обставин, спричинених стійкістю COVID -19 кризи, або вжила належних національних заходів для пом'якшення таких труднощів, така держава-член може вирішити не застосовувати параграфи 1 і 2 цієї статті. Держава-член інформує Комісію про своє рішення до 3 березня 2021 року. Комісія інформує про це інші держави-члени та публікує повідомлення в *Офіційний журнал Європейського Союзу*.

Стаття 17

Продовження строків, передбачених Директивою 2005/65/ЄС

1. Незважаючи на статтю 10 Директиви 2005/65/ЄС, часові обмеження для проведення перегляду оцінки безпеки порту та планів безпеки порту, які, згідно з цією статтею, в іншому випадку закінчилися б або закінчилися б між 1 вересня 2020 рік і 30 червня 2021 року вважаються продовженими або продовженими на 10 місяців у кожному випадку, але в будь-якому випадку не пізніше 30 вересня 2021 року.

2. Незважаючи на статтю 7(7) і Додаток III до Директиви 2005/65/ЄС, 18-місячні терміни для завершення навчальних вправ, які, відповідно до цього Додатку, в іншому випадку закінчилися б або закінчилися б між 1 Вересень 2020 року та 30 червня 2021 року вважаються продовженими або продовженими на 10 місяців у кожному випадку, але в будь-якому випадку не пізніше 30 вересня 2021 року.

3. Якщо держава-член вважає, що проведення перегляду оцінок безпеки портів або планів безпеки портів або проведення навчальних навчань, ймовірно, залишатиметься нездійсненим після 30 червня 2021 року через заходи, які вона вжила для запобігання або стримування поширення COVID-19, він може подати вмотивований запит на отримання дозволу на застосування продовження періодів і кінцевих строків, зазначених у частинах 1 і 2, залежно від обставин. Такий запит може стосуватися періоду між 1 вересня 2020 року та 30 червня 2021 року, граничних термінів або 10-місячних періодів, зазначених у параграфах 1 і 2 відповідно, або будь-якої комбінації з них. Він має бути поданий до Комісії до 31 травня 2021 року.

4. Якщо за запитом, поданим відповідно до параграфа 3, Комісія виявляє, що вимоги, викладені в цьому пункті, виконано, і що запрошене продовження не призводить до непропорційних ризиків з точки зору безпеки, вона ухвалює рішення, що дозволяє Заінтересована держава-член застосовувати продовження періодів і кінцевих термінів, зазначених у частинах 1 і 2 відповідно, як обґрунтовано в кожному випадку. Подовження обмежується періодом, протягом якого завершення перегляду оцінок безпеки порту або планів безпеки порту або завершення тренувань залишатимуться нездійсненими, і в будь-якому випадку воно не повинно перевищувати шість місяців.

Комісія публікує це рішення в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.

5. Якщо держава-член не стикалася і навряд чи зіткнеться з труднощами, які зробили проведення перегляду оцінок безпеки портів або планів безпеки портів або проведення навчальних навчань неможливими протягом періоду між 1 вересня 2020

року та 30 червня 2021 року внаслідок надзвичайних обставин, спричинених продовженням кризи COVID-19, або вжила відповідних національних заходів для пом'якшення таких труднощів, ця держава-член може вирішити не застосовувати параграфи 1 і 2. Держава-член інформує Комісію про своє рішення до 3 березня 2021 року. Комісія інформує про це інші держави-члени та публікує повідомлення в Офіційному журналі Європейського Союзу .

Стаття 18

Рішення, прийняті відповідно до Регламенту (ЄС) 2020/698

Цей Регламент не впливає на права держав-членів згідно з рішеннями Комісії, прийнятими відповідно до статті 2(6), статті 3(3), статті 4(5), статті 11(4), статті 16(6) та статті 17(5) Регламенту (ЄС) 2020/698, тією мірою, якою ці рішення регулюють, щодо предмета та відповідних періодів часу, ті самі випадки, що й цей Регламент, і передбачають розширення за межі тих, що передбачені цим Регламентом.

Якщо ці рішення регулюють, щодо предмета та відповідних періодів часу, ті самі випадки, що й цей Регламент, і не передбачають продовження за межі тих, що передбачені в цьому Регламенті, застосовується цей Регламент.

Стаття 19

Набрання чинності та застосування

Цей Регламент набуває чинності на наступний день після його публікації в Офіційному журналі Європейського Союзу .

Він застосовується з 6 березня 2021 року.

Однак стаття 2(9), стаття 3(5), стаття 4(6), стаття 5(5), стаття 7(5), стаття 8(5), стаття 9(5), стаття 10(5), Стаття 11(5), стаття 12(6), стаття 14(4), стаття 15(5), стаття 16(5) і стаття 17(5) застосовуються з 23 лютого 2021 року.

Частини перший, другий і третій цієї статті не впливають на зворотну силу, передбачену статтями 2-18.

Цей Регламент є обов'язковим у повному обсязі та безпосередньо застосовується в усіх державах-членах.

Вчинено в Брюсселі 16 лютого 2021 року.

Для Європейського парламенту

Президент

Д. М. САССОЛІ

Для Ради

Президент

А. П. ЗАКАРИАС

(¹) Висновок від 27 січня 2021 року (ще не опублікований в Офіційному журналі).

(²) Позиція Європейського парламенту від 11 лютого 2021 року (ще не опублікована в Офіційному журналі) та рішення Ради від 15 лютого 2021 року.

(³) Регламент (ЄС) 2020/698 Європейського Парламенту та Ради від 25 травня 2020 року, що встановлює спеціальні та тимчасові заходи з огляду на спалах COVID-19 щодо поновлення або продовження певних сертифікатів, ліцензій та дозволів, а також відтермінування певних періодичних перевірок і періодичного навчання в певних сферах транспортного законодавства ([ОБ L 165, 27.5.2020, С. 10](#)).

(⁴) Рішення Комісії (ЄС) 2020/1236 від 25 серпня 2020 року, яке дозволяє Нідерландам застосовувати продовження певних періодів, зазначених у статтях 2 і 3 Регламенту (ЄС) 2020/698 Європейського Парламенту та Ради ([ОБ L 282, 31.08.2020, С. 19](#)); Рішення Комісії (ЄС) 2020/1235 від 26 серпня 2020 року, яке дозволяє Греції застосовувати продовження певних періодів, зазначених у статті 4 Регламенту (ЄС) 2020/698 Європейського Парламенту та Ради ([ОБ L 282, 31.8.2020, стор. 17](#)); Рішення Комісії (ЄС) 2020/1219 від 20 серпня 2020 року, яке дозволяє Італії застосовувати продовження певних періодів, зазначених у статті 2 Регламенту (ЄС) 2020/698 Європейського Парламенту та Ради ([ОБ L 277, 26.8.2020, стор. 16](#)); Рішення Комісії (ЄС) 2020/1240 від 21 серпня 2020 року, яке дозволяє Болгарії застосувати продовження періоду, зазначеного в статті 3 Регламенту (ЄС) 2020/698 Європейського Парламенту та Ради ([ОБ L 284, 1.9.2020, стор. 7](#)); Рішення Комісії (ЄС) 2020/1282 від 31 серпня 2020 року, яке дозволяє Франції застосовувати продовження певних періодів, зазначених у статтях 11, 16 і 17 Регламенту (ЄС) 2020/698 Європейського Парламенту та Ради ([ОБ L 301, 15.09.2020, С. 9](#)); Рішення Комісії (ЄС) 2020/1237 від 25 серпня 2020 року про надання Сполученому Королівству права на продовження певних періодів, зазначених у статтях 3 і 11 Регламенту (ЄС) 2020/698 Європейського Парламенту та Ради ([ОБ L 282, 31.08.2020, стор. 22](#)).

(⁵) Директива 2003/59/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 15 липня 2003 року про початкову кваліфікацію та періодичну підготовку водіїв певних дорожніх транспортних засобів для перевезення вантажів або пасажирів, що вносить зміни до Регламенту Ради (ЄЕС) № 3820 /85 і Директива Ради 91/439/ЄЕС та скасовує Директиву Ради 76/914/ЄЕС ([ОБ L 226, 10.9.2003, С. 4](#)).

(⁶) Директива 2006/126/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 20 грудня 2006 року про водійські права ([ОБ L 403, 30.12.2006, С. 18](#)).

(⁷) Регламент (ЄС) № 165/2014 Європейського Парламенту та Ради від 4 лютого 2014 року про тахографи в автомобільному транспорті, який скасовує Регламент Ради (ЄЕС) № 3821/85 щодо записуючого обладнання в автомобільному транспорті та вносить зміни до Регламенту (ЄС)) № 561/2006 Європейського Парламенту та Ради про гармонізацію певного соціального законодавства, що стосується автомобільного транспорту ([ОБ L 60, 28.2.2014, С. 1](#)).

(⁸) Регламент (ЄС) № 561/2006 Європейського Парламенту та Ради від 15 березня 2006 року про гармонізацію певного соціального законодавства щодо автомобільного транспорту та внесення змін до Регламентів Ради (ЄЕС) № 3821/85 та (ЄС) № 2135/98 та скасовує Регламент Ради (ЄЕС) № 3820/85 ([ОБ L 102, 11.4.2006, С. 1](#)).

(⁹) Директива 2002/15/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 11 березня 2002 року про організацію робочого часу осіб, які виконують діяльність на мобільному автомобільному транспорті ([ОБ L 80, 23.3.2002, С. 35](#)).

(¹⁰) Директива 2014/45/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 3 квітня 2014 року про періодичні перевірки придатності до експлуатації автотранспортних засобів та їх причепів та про скасування Директиви 2009/40/ЄС ([ОБ L 127, 29.4.2014, с. 51](#)).

(¹¹) Регламент (ЄС) № 1071/2009 Європейського Парламенту та Ради від 21 жовтня 2009 року, що встановлює загальні правила щодо умов, яких необхідно дотримуватися для зайняття професією автомобільного транспортного оператора, та скасовує Директиву Ради 96/26/ЄС ([ОБ L 300, 14.11.2009, С. 51](#)).

(¹²) Регламент (ЄС) № 1072/2009 Європейського Парламенту та Ради від 21 жовтня 2009 року про спільні правила доступу до ринку міжнародних автомобільних перевезень вантажів ([ОБ L 300, 14.11.2009, С. 72](#)).

(¹³) Регламент (ЄС) № 1073/2009 Європейського Парламенту та Ради від 21 жовтня 2009 року про загальні правила доступу до міжнародного ринку автобусних перевезень та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 561/2006 ([ОБ L 300, 14.11.2009, стор. 88](#)).

(¹⁴) Директива (ЄС) 2016/798 Європейського Парламенту та Ради від 11 травня 2016 року про безпеку на залізниці ([ОБ L 138, 26.5.2016, С. 102](#)).

(¹⁵) Директива (ЄС) 2020/700 Європейського Парламенту та Ради від 25 травня 2020 року про внесення змін до Директив (ЄС) 2016/797 та (ЄС) 2016/798 щодо продовження періоду їх транспонування ([ОБ L 165](#)), [27.5.2020, стор. 27](#)).

(¹⁶) Директива 2004/49/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 29 квітня 2004 року про безпеку на залізницях Співтовариства та про внесення змін до Директиви Ради 95/18/ЄС про ліцензування залізничних підприємств та Директиви 2001/14/ЄС про розподіл пропускнув здатності залізничної інфраструктури та стягнення зборів за користування залізничною інфраструктурою та сертифікація безпеки (Директива про безпеку залізничного транспорту) ([ОБ L 164, 30.4.2004, С. 44](#)).

(¹⁷) Директива 2007/59/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23 жовтня 2007 року про сертифікацію машиністів, які керують локомотивами та поїздами на залізничній системі Співтовариства ([ОБ L 315, 3.12.2007, С. 51](#)).

(¹⁸) Директива 2012/34/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 21 листопада 2012 року про створення єдиного європейського залізничного простору ([ОБ L 343, 14.12.2012, С. 32](#)).

(¹⁹) Директива Ради 96/50/ЄС від 23 липня 1996 року про гармонізацію умов отримання національних свідоцтв капітана для перевезення вантажів і пасажирів внутрішніми водними шляхами в Співтоваристві ([ОБ L 235, 17.9.1996, с. 31](#)).

(²⁰) Директива (ЄС) 2016/1629 Європейського Парламенту та Ради від 14 вересня 2016 року, що встановлює технічні вимоги до суден внутрішнього плавання, вносить зміни до Директиви 2009/100/ЄС та скасовує Директиву 2006/87/ЄС ([ОБ L 252](#)), [16.09.2016, С. 118](#)).

(²¹) Директива 2006/87/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 12 грудня 2006 року, що встановлює технічні вимоги до суден внутрішнього плавання та скасовує Директиву Ради 82/714/ЄС ([ОБ L 389, 30.12.2006, С. 1](#)).

(²²) Регламент (ЄС) № 725/2004 Європейського Парламенту та Ради від 31 березня 2004 року про посилення безпеки суден і портових засобів ([ОБ L 129, 29.4.2004, С. 6](#)).

(²³) Директива 2005/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 жовтня 2005 року про посилення безпеки портів ([ОБ L 310, 25.11.2005, С. 28](#)).

(²⁴) [ОБ L 29, 31.01.2020, с. 7](#) .